

11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

*Κύριε Εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ ἐξῆς
Τροπάριο.*

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς προσπελάζοντας τῇ θείᾳ μονῇ σου, καὶ τὴν θερμὴν σου
ἀρωγὴν ἐκζητοῦντας, τρισμάκαρ Θεοδόσιε, θαυμάτων πηγή, ῥῦσαι
ἐκ τῆς ὀφεως ἀνηκέστου μανίας, καὶ χορήγει δύναμιν, ὑγίειαν καὶ
ῥῶσιν, ἵνα σὲ πάντες μέλπωσιν ὡδαῖς, ὡς ἱατρεῖον ἀδάπανον
πίστεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός, καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΛΙΤΑΣ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ ΑἴΤΟΥΜΑΙ.
Χ(αραλάμπους).

ᾠδὴ α'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Θεὸν τὸν εἰρήναρχον καὶ ζωῆς, τὸν δότην ἀπαύστως καθικέτευε
τοῖς πιστῶς, αἰτοῦσι τὴν σὴν θερμὴν πρεσβείαν, ῥῶσιν διδόναι,
κλεινὴ Θεοδόσιε.

Ἐρήμου θεόφρον ὑψηγητά, ὑψικομε φοῖνιξ, καὶ δροσίζουσα
Ἀερμών, ἀπέλασον νέφη τῆς ψυχῆς μου καὶ θεϊκὴν δρόσον ταύτῃ
ἐπόμβρησον.

Ὅσιον πολῦτιμε θησαυρέ, κοινοῦ βίου πρῶτε, Θεοδόσιε ἱερέ,
ὁσίως ἀνύσαι μὲ τὸν βίον ἐν ψυχικῇ ἡρεμίᾳ ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει, Πανύμνητε ἐκτενῶς, τὸν τῆς ὑψηλίου, Κτίστην μόνον
σοφὸν Θεόν, ὡς μήτηρ Αὐτοῦ προσφιλέστατη, πέμψαι ἡμῖν τὸ
Αὐτοῦ θεῖον ἔλεος.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὅσιώτατε πάτερ, Μωγαρισσοῦ καύχημα, Βηθλεὲμ τὴν ἔρημον
παῖσαν ὁ πόνων πλήθει, καθαγιάσας Χριστῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
τιμώντων, τὴν σὴν μνήμην πρέσβευε, ὦ Θεοδόσιε.

Στύλος ὥφθης ἀζύγων, καθηγητὴς πάνσοφος, καὶ ἀκέστωρ τῶν
ἱκετῶν σου πάνυ ταχύτατος, διὸ προσπίπτοντές σοι, ἀναβοῶμεν ἐκ
πάσης, συμφορᾶς ἀπάλλαξον, Πάτερ σους πρόσφυγας.

Ἰκετεύομεν βέλη, τοῦ μιανοῦ δράκοντος, ἀφ' ἡμῶν ἀπέλασον
τάχος, ἀσκητικώτατε, ὁ τῇ δυνάμει Χριστοῦ, κατατροπώσας τὸν
πλάνον, καὶ Αὐτοῦ τῇ χάριτι, δάφνας δρεψάμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ὑπέρτερα, ἢ τὸν Χριστὸν Κύριον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ
ἀφράστως, Κόρη, χωρήσασα, τῆς σωζομένων τυχεῖν, μερίδος ἐν τῇ
ἡμέρᾳ. Ἄσπινε, τῆς κρίσεως πάντας ἀξίωσον.

Διάσωσον, ἐξ ἀρρώστιας λοιμώδους καὶ πάσης βλάβης, τοὺς ἐν
πίστει τῇ κραταιᾷ πρεσβείᾳ σου σπεύδοντας, φανέ, Θεοδόσιε,
μονοτρόπων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ...

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Χαρίτων κρατήρ, καὶ φρέαρ ἀνεξάντλητον, θαυμάτων πολλῶν
ἐπώφθης, Θεοδόσιε διὸ πάντες σπεύδοντες τῇ θερμῇ, σοφέ,
ἀντιλήψει σου ἐκ χαλεπῶν κινδύνων, συμφορῶν καὶ βλάβης ταχέως
ἐκλυτρούμεθα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπὲρ φύσιν τὴν βρότειον, ἡγωνίσω ὄλβιε Θεοδόσιε, τῶν ψυχῶν
θεράπον γνήσιε, καὶ τῶν θλιβομένων καταφύγιον.

Ληστρικὰς ἀποδίωξον, ἐπιθέσεις πάτερ ἐκ τῶν τιμώντων σε, καὶ
γαλήνην ἐπιβράβευσον, ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, ὦ Θεοδόσιε.

Ἰατρεῖον ἀδάπανον, τὸ σεπτὸν σεμνεῖόν σου ἀναδέδεικται,
ἀπελαῦνον ἅπαν νόσημα, ἐκ τῶν ἱκετῶν σου, Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἀξίως ὑμνήσει σου, ἔνδοξε Παντάνασσα τὰ θαυμάσια,
ἐκβοῶμεν οἱ προστρέχοντες, τῇ ἀκαταπαύστῳ μεσιτείᾳ σου.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄδοντες φαιδρῶς, τὰ σὰ τίμια παλαίσματα, καὶ τοὺς πόνους σου
βοῶμεν ἐκ παθῶν, τοὺς σοὺς ἱκέτας συντηρεῖ, κλεινέ, ἀπήμονας.

Στέφος ἐκ Θεοῦ, Θεοδόσιε ἀπείληφας, τῶν σῶν ἀγώνων καὶ νῦν
τὸν Λυτρωτὴν, καθικετεύεις ὑπὲρ τῶν πιστῶς τιμώντων σε.

Πᾶσαν λοιμικὴν, φυγαδεύεις νόσον Ὅσιε, τῇ στερρᾷ σου
παρρησίᾳ πρὸς Θεόν, τῶν ἐν ἐρήμῳ ἀζύγων ὃ ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι Μαριάμ, ἐκ λιμοῦ σεισμοῦ καὶ θλίψεων, τοὺς
κραυγάζοντας ἐν πίστει ἀκλινεῖ· χαίροις τοῦ κόσμου, Μητρόθεε,
παραμύθιον.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Οἱ μώλωπες, τῆς ψυχῆς προσώζεσαν, τῆς δυστήνου μου ἀζύγων
Ἀλείπτα, καὶ δυσωδίαν φρικτὴν ἐμποιοῦσιν, ἀλλὰ προστρέχων τῇ
θείᾳ δυνάμει σου, ἀναβοῶ σοι εὐλαβῶς, τὰς πληγὰς μου ταχὺ
ἀποξήρανον.

Στενώσεως, λυπηράς, κακώσεων καὶ σκανδάλων ἀπολύτρωσαι
τάχος, τοὺς σοὺς ἱκέτας ὡς πένητα πάλαι, ἐκ τοῦ θυμοῦ διασώσας
τοῦ λέοντος, φιλάνθρωπε θαυματουργέ, ἀσκητὰ γεραρέ, Θεοδόσιε.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τραύματα καὶ τοῦ σώματος πολλὰς
ἀλγηδόνας, ὁ θεραπεύσας γυνὴν ἀψαμένην τοῦ σου κρασπέδου,
σοφὲ Θεοδόσιε, ἐξ ἀνιάτου καὶ δεινῆς ἀσθενείας, δυνάμει τῆς
πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἐκύκλωσαν, ὥσπερ τίγρεις ἄγριαι, τὴν ψυχὴν μου καὶ ἀκόρεστοι
κύνες, ἀγνὴ Παρθένε θεόνυμφε Κόρη, αἱ τοῦ δολίου δυνάμεις καὶ

ἔλκουσι, πρὸς Ἄδην ταύτην πλὴν θαρρόων, τῇ σῇ σκέπη ταχὺ διασώζομαι.

Διάσωσον, ἐξ ἀρρώστιας λοιμώδους καὶ πάσης βλάβης, τοὺς ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ πρεσβείᾳ σου σπεύδοντας, φανέ, Θεοδόσιε, μονοτρόπων.

Ἀχραντε...

Κοντάκιον. ᾠχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἦγεμῶν τῆς κοινῆς βιοτῆς τε καὶ πρώταρχε, ἀρετῶν θεϊκῶν ὄρος ὄντως ὑψίλοφον, μὴ παρίδης ἀπεγνωσμένας, Ὅσιε, φωνὰς τῶν προσφύγων σου, ἀλλὰ ταχύ, τῷ Λυτρωτῇ σου ἐκτενῶς, Θεοδόσιε, πρέσβευε, ἵνα ἐξ ἀμετρήτων κινδύνων καὶ ἀλγηδόνων ῥυσθῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς οἱ τὴν μνήμην σου γεραίροντες.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.*

Στ.: *Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;*

Εὐαγγέλιον. (Λουκ. στ΄, 17-33)

Δόξα: *Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...* **ᾠχος πλ. β΄.**

Κλῆμα ὥσπερ δίκαιος, ἐν τοῦ Κυρίου τῷ οἴκῳ, φυτευθὲν ἐξήνθησας, βότρεις ἐνασκήσεως καὶ πραότητος, ἐξ ὧν καὶ τρέφονται, οἱ σὲ ἀνυμνοῦντες, καὶ προστρέχοντες σῇ χάριτι, ἐν τῷ τεμένει σου, τῷ σεπτῷ καὶ πίστει τὸν Κύριον, τοῦ κόσμου θεῖον ἥλιον καὶ Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζουσι, κλέος μονοτρόπων, σοφίας Θεοδόσιε κρουνέ, μὴ μὲ παρίδης τὸν ἄθλιον, τὸν παρακαλοῦντά σε.

Ὁδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὀλονύκτοις καμάτοις, προσευχαῖς ἀσιγήτοις, νηστείαις δάκρυσι, καὶ κλίσεσι γονάτων τοῦ πλάνου ἐτροπόσω τὰς ὀρδὰς, Θεοδόσιε, καὶ νῦν ἐν πόλῳ οἴκων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύεις.

Γοερῶς ἱκετεύω, σὲ ἐρήμου πολίτα ὦ Θεοδόσιε, ἀπὸ λοιμώδους νόσου, ἀνάγκης τε καὶ βλάβης ἀσινῇ διαφυλάττε, κάμε τὸν μέλλοντά σε, ἀπαύστως εἰς αἰῶνας.

Ἀσωμάτων τοῖς δήμοις καὶ ὁσίων ταῖς τάξεσι, Θεοδόσιε,
ἀριθμηθεῖς πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων τῷ Δεσπότῃ τῆς
κτίσεως, γεώργιον ἀρετῶν καὶ στῦλε ἐγκρατείας.

Θεοτοκίον.

Ἰατρὸν σὲ πλουτοῦμεν, Ὑπερύμνητε Κόρη, ἐν γῇ θειότατον, καὶ
εὐσεβεῖ τῇ πίστει, δεόμεθά σου τάχος, πᾶσαν νόσον ἀπέλασον,
ἐπώδυνον ἀφ' ἡμῶν, τῶν σὲ μεγαλυνόντων.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τῶν μοναζόντων, ὑπογραμμὲ καὶ ἐρήμου, πολιοῦχε Θεοδόσιε
τρισμακάρε, μέμνησο τῶν πίστει σὲ ἀνυμνολογούντων.

Ὅσίων πέλεις, πανευκλεῆς ὑφηγῆτωρ, Θεοδόσιε, τῶν κοινοβίων
πρῶτε, καὶ θερμὸς μεσίτης ἡμῶν πρὸς τὸν Σωτῆρα.

Ὑμνον σοὶ ψάλλει, ἡ τῶν πιστῶν σου χορεία, ἐν μονῇ σου
Θεοδόσιε, τῇ θείᾳ, σπεύδουσα ἐν δίναις τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἀγία, πρὸς ἀφθαρσίας λειμῶνας, ὀλισθήσαντας φθορᾷ τῆς
ἁμαρτίας, ἴθυνον σοὺς δούλους, τοὺς σὲ δοξολογούντας.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀκοίμητος προστάτης τῆς μονῆς σου πέλεις καὶ ἀντιλήπτωρ
ταχὺς τῶν τιμώντων σέ, Κοινοβιάρχᾳ θεόφρον, ὦ Θεοδόσιε.

Σῶσαι τὸν Κτίστην ὑπὲρ τῶν τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελούντων,
σοφὲ Θεοδόσιε, καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως τὰ σὰ παλαιίσματα.

Χαρίτωσον, ἐρήμου κλέϊσμα, τοὺς πόθῳ προσπεφευγότας τῇ
θείᾳ πρεσβείᾳ σου καὶ εἰρηναῖον τὸν βίον τούτοις σὺ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ἀνάκτορον τοῦ Κτίστου πάγχρυσον καὶ θρόνε Αὐτοῦ πολύτιμε,
κόσμου Παντάνασσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα τάχος κόπασον.

Ἄξιόν ἐστιν. Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τὴν κοινὴν ἐδίδαξας βιοτὴν, ἐν ταῖς θείαις μάνδραις Θεοδόσιε
ιερὲ, καὶ ταῖς σῶν δακρύων, ῥοαῖς τὸ τῆς ἐρήμου, κατήρδευσας
παμμάκαρ, ἄγονον ἔδαφος.

“Υψος δυσαντίβλεπτον ἀρετῶν, ἵνδαλμα σοφίας Θεοδόσιε ἱερέ,
τῆς κοινῆς ἐν μάνδραις, βιώσεως ἡγήτωρ, καὶ κλέϊσμα ἀζύγων
ῥφθης θεόσδοτον.

Κοινοβίων πρῶτε καὶ εὐθαλές, ἄνθος τῆς ἐρήμου Θεοδόσιε τὸν
Θεόν, ἐκτενῶς δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τῶν σῶν στερρῶν
ἀγώνων τὰ κατορθώματα.

Ἐκ δεινῶν παντοίων τὴν σὴν μονήν, ἄτρωτον συντήρει Θεοδόσιε
ἱερέ, καὶ τοὺς σοὺς ἱκέτας, ἐκ τῆς τοῦ παλαμναίου, μανίας ἵνα
πάντες σὲ μεγαλύνουσι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων
ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε
πρεσβείαν. εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς κοινῆς τῶν ἀζύγων βιοτῆς ῥφθης πρῶταρχος, ἡγεμών τε
Πάτερ Ὁσίων καλλονὴ Θεοδόσιε, ἐκ ρίζης γὰρ τιμίας ἐκφυεῖς,
ἀνέθηλας καρποὺς τῶν ἀρετῶν, τοὺς προξένους σωτηρίας. Διὸ σοὶ
γηθοσύνως ἀνακράζομεν· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ
σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ὁδηγόν σε πρὸς ζωὴν, ἄληκτον
δείξαντα.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πρῶτε κοινοβίων ἱερέ, πρότυπον σεπτὸν μονοτρόπων, θεοειδὲς
ἀσκητά, ρῦσαι τοὺς ἱκέτας σου ἐξ ἐνεστώσης φθορᾶς δυσμενοῦς τοῦ
ἀλάστορος μανίας καὶ βλάβης, ἵνα μεγαλύνωμέν σε εἰς αἰῶνα
φαιδρῶς, πάτερ Θεοδόσιε θεῖε, σκέπη κραταιά τε καὶ τεῖχος τῶν
προσπελαζόντων τῷ τεμένει σου.

Δέσποινα, πρόσδεξαι.... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

**Δί’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**